Tiende jaer. Nr 61. Zaterdag, 23 Mei 1863.

DE POSTRYDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, nº 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is betaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 23 MEI.

Kiezing van den 25 mei

voor de benoeming van een lid van den provincialen raed.

Wy verzoeken alle kiezers van het kanton Tongeren op hunne stembriefjes den naem te schryven van

M. den graef CAMILLE DE RENESSE.

Kieskronyk.

Te Antwerpen zal de worsteling hevig zyn: te Mechelen schynen zich de liberalen onzydig te willen houden; te Turnhout is er geene kwestie van worsteling.

Te Brussel is het kabinet het eens met de jonge liberalen, om de elf afreders aen te nemen; er zal echter eene lyst der onafhankelyken opkomen.

NYVEL.

KONSERVATIEVEN.		LIBERALEN.	
Mercier, Baron Snoy,	aftr. lid.	Nelis, Dechentinnes,	aftr. lid.
Wouters d'Oplinter,		Mascart,	
Graef Meeus,		Lehardy de Beaulieu.	

Te Leuven is nog niets beslist.

Te Brugge zullen de konservatieven in worsteling komen tegen MM. de Ridder, Devaux en Devrière.

Te Kortryk zal er geene worsteling zyn.

Te Rousselaere evenmin.

Te Dixmuide zet de konservatieve party, MM. de Coninck, van Merckem, tegenover M. de Breyne, afredend lid.

Te Oostende is er geene worsteling, evenmin als te Veurne en te Thielt.

YPEREN.

KONSERVATIEVEN.		LIBERALEN.	
Van Renynghe, (aftr. lid)		Vanden Peereboom,	aft lid.
Sartel, regter,		De Florisonne,	
Burgraef du Parc,		Vanden Boogaerde, van Poperinghe.	

Te Arlon, Bastogne en Neufchateau, schynt men niet te zullen worstelen.

Te Marche treedt M. Constant, van Luik, op tegen M. Orban, ministerieelen kandidaet.

Te Virton, M. de Bray, konservateur, stelt zich op den rang, in plaets van M. Pierre, overleden, tegenover M. Bouvier, een Brusselsche ministerieele.

Te Namen zou er worsteling zyn: de vier gedeputeerden hooren nu toe aen de konservatieve party.

DINANT.

KONSERVATIEVEN,		LIBERALEN,
De Liedekerke, Thibaut,	afredende leden	Rogier, minister, Lauvan. (?)

Te Philippeville zal M. Baillet-Latour geene tegenkanting vinden.

Bierbrouweryen.

Wy hebben over eenigen tyd, namens de brouwers van den buiten, tegen de hooge regten gereklameerd, welke op het bier, dien drank des volks, geheven wordt. In de zitting door de *Centrale Landbouw-maetschappy* gehouden, werd die kwestie dan ook behandeld.

Onder de verdedigers van de verandering der wet van 1860, telde men M. Victor Van den Broeck, welke al de statistieken deed kennen, die hy over den toestand der bierbrouweryen had kunnen inzamelen. Uit dit alles blykt, dat de nyverheid achteruit gaet; doch gelukkig is de herziening der wet van 18 july niet fakultatief maer wel *verpligtend*.

Het is enkel de kwestie, in welken zin de wet zal veranderd worden, en dewyl, zoo als er heel geestig gezegd is, het bier noch liberael, noch katholiek is, dat het aen de twee opiniën byzonder goed smaekt, hopen wy dat onze ministerieele meerderheid — indien zy nog bestaen mogt — er geene partykwestie van maken zal.

De Kamers van Koophandel, die in 1859 over het algemeen te vreden waren, over den toestand der brouweryen, waren in 1860 zeer ongunstig aen denzelve geworden: 4 gaven geen verslag over die nyverheid, 1 toonde zich voldaen (Verviers) en 16 vermeldden den toestand als betreurensweerdig.

In 1861 toonde er eene (Aelst), zich voldaen; 2 (Antwerpen en Oostende), vermeldden het *statu quo*, en 18 stelden den toestand der brouweryen voor, als zynde in vermindering of zelfs slecht, terwyl de Kamer van Arlon dien toestand, in haer rapport, regtstreeksch toeschreef aen de wet van 18 july 1860

Wat den uitvoer betreft, uit de statistieken, aengehaeld door leden der *Landbouw-maetschappy*, wordt bewezen dat in 1861, de weerde van het belgisch bier op een derde gevallen is tegenover 1850, terwyl de invoer van uitlandsch bier in 1861, zeventien mael verhoogd geworden is sedert 1850

Sedert de wet van 1860 is het inlandsche werk aenzienlyk verminderd: Leuven verwerkte in 1859 404,105 hektoliters; in 1860 (het jaer dat de impost verdubbeld is) slechts 359,034 hektoliters — dus 45,071 hektoliters minder; een jaer nadien beliep die vermindering 50,000 hektoliters. Op andere plaetsen is de vermindering nog grooter — en sedert 1859 werden 59 brouweryen gesloten, dank aen de liberale wet van M. Frère-Orban!

(*Handelsblad.*)

Ik heb op het land en ook in steden geleefd, heb er menschen en dingen nauwkeurig gade geslagen, en ik heb de vaste overtuiging bekomen, dat geen staet onafhankelyker is dan de landbouwers stand. Nogtans door velen verlaten, ja gevlugt, als of er een vloek was over verspreid.

De boer, die eenig geld bezit, zegt tot zyn zoon: « Gy zult geen landbouwer worden, ik begeer dat gy een zachter leven leidt dan ik; grieksch en latyn moet gy leeren; notaris, doctor of advokaet zult gy worden. Die standen zyn waerlyk groot in aenzien! Niet behoeven te werken en grove winsten doen, dat is de zaek. Des morgens moet men niet voor den dag en dauw te been zyn — men rust goed uit; de zon komt het vel van den stedeling niet verschroeijen, en van zyne huid geheel bevryd. »

Van haren kant spreekt de moeder tot hare dochter: « Het leven op het land is veel te hard; gy zult geene boerin blyven; twee jaren lang gaet gy naer de kostschool; daer zult gy leeren zingen en dansen, en wordt alzoo eene groote jufvrouw; gy zult naer de mode gekleed gaen en een hoed dragen, dan komt het volk uit de stad u opzoeken, en zoo geraekt gy in den stand der burgery. »

Zie, dat is hetgeen er sedert eene halve eeuw op onze dorpen omgaet: de ouders die ryk zyn, diegenen die slechts eenige weelde bezitten, zetten hunne kinderen aen om den stand van vader en moeder te verlaten, en toonen hun de stad als de bron van oneindige genoegens. Daeruit volgt, dat de kinderen vertrekken en het zoo geroemde geluk gaen opsporen; maer naermate zy vorderen, wykt dat geluk. En niet alleen de ryken verlaten het stroodak, het malsche dal, maer hun voorbeeld wordt door den minderen stand van het dorp nagevolgd.

Ook de kleine boer bouwt zyne luchtkasteelen en de stad lacht hem toe: « Dàèr, denkt hy, moet men minder werken dan op het veld; men heeft er beter voedsel,

DE BRUID VAN MOUSTOIRAC.

Tafereel uit het volksleven van Bretanje.

(*Vervolg.*)

Wy kwamen by Anna Maria op de eereplaets weder, van waer onze oogen het schouwspel in alle byzonderheden gadesloegen. Aen onze regter- en linkerzyde strekten de twee ryen zich, welke uit verscheiden honderden dappere en beradene jongelingen, die allen den lederen gordel met yzeren gesp om de heupen hadden, bestond. De menigte der toeschouwers was ontelbaer; alle hoogten waren er mede bedekt.

Een man treedt te voorschyn, maekt eerbiedig het teeken des kruises, vraegt of iemand een *louzon* (talisman) heeft, en werpt den bal in de lucht. De ongeduldigsten snellen toe en betwisten hem elkander. Dit is slechts eene inleiding; de sterken ziet het aen, juichen toe of schertsen en winden elkander op. Langzamerhand neemt de schermutseling toe, de *soule* ryst en daelt; het regent vuistslagen; kreten verheffen zich en verstommen; op de kreten volgen bedreigingen en verwenschingen; de geestvervoering der worsteling bezielt eindelyk alle harten, voeten en armen; men onderscheidt niets meer dan een opeengedrongen hoop, waeruit de *soule* van minuet tot minuet opstygt; waervan de stryders zich op elkander stapelen, en die als een vloed dengene medevoert, welke hun evenwigt verliezen. Het geschreeuw neemt toe; het hair golft in den wind; het stof dwarlt als een maelstroom; iedereen neemt den prys en staet hem weêr af; de overwonnen hand ontneemt hem den overwinnende, de wanhoop werpt hem weêr in de lucht, en het gevecht wordt weêr met dezelfde woede hervat.

Eensklaps maekt zich een stryder van de *soule* meester en ontvliedt de hem bestormende ryen. Wie is hy? Iedereen beschouwt en bewondert hem, doch niemand herkent hem. Hy is een schoon jongeling met lange blonde haren: hy draegt de geborduerde slobkousen, den nauwen broek en kleine *kamisolen* van Favuët, het luchtigste kostuem van Morbihan. Twintigmael gelooft men hem te kennen en twintigmael vergist men zich. Zyne tegenstanders staen zelf verwondert stil om hem te bezien. Doch wat gaet hun zyn naem aen, het geldt hier slechts hem te overwinnen.

Allen zetten hem achterna; een bataillon bereikt en overweldigt hem; hy komt weder te voorschyn, doch zonder de *soule*; hy herwint en verliest ze weêr. Tienmael werpt hem de overmagt neder en tienmael komt hy weder boven.

Eindelyk schiet hy voorwaerts, doorloopt de vlakte, springt over hinderpalen, door velden en weiden, steeds door het geheele leger achtervolgd. Hy komt aen den oever van een breed en diep water; aen de eene zyde de afgrond en de overwinnig, aen de andere de vyanden en de nederlaeg. De onbekende twyfelt niet lang, hy werpt zich in den stroom. In zyn linkerhand heeft hy den bal; zyne regter doorklieft moedig den stroom, zyne voeten werpen het water achter hem heen. Duizende toejuichingen vallen hem ten deel. Dertig jongelingen werpen zich eveneens in den stroom; lange zwarte en blonde hairen slepen zich door zyn schuim. De stryders bereiken buiten adem en doornat, doch moediger dan ooit, den overkant. Ongelukkig voor hen was het te laet; de onbekende had de grenzen van het kersspel overschreden, en de prys van de *soule* behoorde hem.

Dadelyk begroet een daverend gejuich den overwinnaer. Zyne tegenstanders vragen niet meer wie hy is en brengen hem in zegeprael voor Anna Maria. De trommels, doedelzakken, de ontrolde vaendels, die in de lucht zwevende zakdoeken, begroeteden hem om zyne dapperheid en zegeprael.

Toen eerst, oordeelt over onze verwondering, over die der Kérias en die van iedereen, herkenden wy, en achtereenvolgens iedereen, in den schoonen jongeling van Favuët, in den bezitter van de *soule*, Simson den *diverruz*.

IX.

DE MENSCHENJAGT.

De eerste blik van Simson verklaerde my alles. Daer hem de voorwaerden van den stryd bekend waren, had hy Anna Maria willen wederzien, onder hare oogen stryden en overwinnen, openlyk voor haer knielen, van haer den prys der overwinning ontvangen, en haer eenmael omhelzen, al moest hy er ook om sterven! Hy had daerom het prachtigste kostuem van het land geleend; en de droom zyner liefde was inderdaed verwezenlykt.

Schooner dan ooit, onder die fraeije kleeding van Favuët, lag hy bevende, schitterend voor Anna Maria nedergeknield.

Zy hing hem het gouden horologie om den hals; en zyne ziel drukte zich met zyne lippen op de blozende wang van de *gwerchez*.

De geluk moest helaes niet lang duren. Zoodra de eerste verbazing geweken was, ontstond er eene hevige reactie onder de boeren, en vooral onder de overwonnen mededingers. Eerst was het een dof gemompel, daerna bedreigingen, en eindelyk een algemeen geschreeuw.

— Het gevecht is onwettig! Die man is geen Bretagner. Hy heeft een *louzou!* Hy is een bedelaer, een landlooper, een *kabou*, een verdoemde!

— Hy heeft het teeken des kruises niet gemaekt! voegde een oude *souleur* er by. Ik wed dat hy een ongedoopte heiden is! Men moet hem de *soule* en het horlogie afnemen, ze met wywater zuiveren, en den stryd hervatten!

— Ja, ja! weg met den *kabou*, en *diverruz*, den heiden! weg! weg!